kord sadda-tuhhat wäljawallitsetut jalla-wägge. Arwatakse senna jure weel põhjato ulk naisi, lapsi, munkasi, sullasid ja muud, kes sõaliste kasa ollid tulnud, siis wõib sedda rahwa koggu liggi kuus kord sadda-tuhhat ingelisseks arwata. — Üllemat wäepealikut, kelle wolli alla kõik wäe ulka olleks eidetud, ei wallitsetud ka siingi, waid igga sõa-meeste selts jäi oma isse üllema alla, mis läbbi iljemine wägga paljo seggadusi tõusis.

Ristisõitjad leidsid oma waenlased nisama wahwa kui kawwala rahwa, kes mitte sammu maad mässamata nende kätte ei annud. Sõdda allustati Nikäa linna ümber piramisega, sest et lin wägga tuggew olli. Nikäa wallitseja, Kilidsh Arslan (se on: Mõega-löwwi), olli linna sõariistatega, monaga ja sõa-meestega rohkest täitnud, ja piddas nõuu linnast ümberpirawa waenlase peale langeda, lotes ristisõitjate wägge se läbbi ärra äwwitada, agga ristisõitjad pelletasid tedda põggenema, et ta waewalt nende käest peasis. Ehk kül linna assupaik ja kindlus ristisõitjatele suurt tuska teggi, siiski näitas luggo, et lin aega möda nende wahwuse kätte olleks piddand langema; agga Krega rahwa kawwalus olli sallamahti teed leidnud linna rahwaga kaupa sobbida, mis läbbi linna keiser Aleksiuse kätte anti. Ristisõitjad pannid imeks, kui äkkitselt linna müride pealt Krega rahwa lippud nende silma paistsid, sest neid olli õsel sallaja linna sisse lastud. Ni suur ka ristisõitjate wihha Krega keisri kahtlase ollemise pärrast olli, siiski ei wõinud nad middagi selle wasto tehha, waid piddid rahhul ollema. Nemad akkasid Nikäa linna alt kahhes jäus eddasi minema, kus nende essimene jäggo 150 tuhhat Turklaste wasto juhtus, mis Kilidsh Arslan uest kokko olli korjanud. Ristisõitjad tükkisid kohhe wapraste waenlaste peale, ja uskusid waenlaste põggenemist nähhes jubba wõitu enda käes ollewat, sest et nemad weel Turklaste petliku sõa kombeid ei tunnud, kes — nõnda kui mu kõrgema Asia ratsulsõitja rahwasuggud — petliko pakko põggenemise läbbi tük aega waenlast wässitawad, siis äkkitselt ümber känawad ja rammaks läinud taggakihhutajad ärralõppetawad. Siin arrimata wõitlemises lõppes wägga palju ristirahwast otsa; nemad ollid jubba enamist kõik ühhest ärrapillatud ja põggenemas, kui hertsog Gottwrid teise sõa-wäe jäoga õnnelikul tunnil senna jõudis, pillatud wäe ulka korrale kohhendas ja lahhingi ristisõitjate kassuks känas.

Peale sedda kalli werre inna eest ostetut wõitu, mis neid sundis Turklaste wahwusele auustust andma, töttasid ristisõitjad eddasi. Wrigia ma-konnas, mis muidogi kehwa ning tühhine, leidsid nemad, et waenlased kõik mona warra nende eest ärra ollid winud; nälg ja üllelüigne päikese pallaw kippusid ristirahwa kannatliku meelt katsuma. Weel suremat ädda teggi wäe-pealikute issekeskis riidlemine, kus kaks, Tankred ja Balduin, ni werrist tülli üllestõstsid, et Balduin oma wäe-ulgaga teistest ärra-

Ma-rahwa Kassuline Kalender 1850, lk. 24